

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-601/2024-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Marini Vučetić u pravnoj stvari tužitelja Željka Jankovića, OIB: 40200516137 iz Brčina kbr. 26, zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv tužene Helene Milenković, OIB: 45219961412 iz Slavonskog Broda, Kraljice Jelene 22, zastupane po punomoćniku Marijanu Betlachu, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa sredstava nedopuštenima, nakon održane glavne i javne rasprave 21. travnja 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika i rasprave održane 28. svibnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je ovrha određena pljenidbom i prijenosom sredstava po ovrsi temeljem bjanko zadužnice OV–2291/06 od 24. veljače 2006. s računa tužitelja Željka Jankovića iz Brčina 26, kao ovršenika na račun tužene Helene Milenković iz Slavonskog Broda Kraljice Jelene 22/1, kao ovrhovoditelja do iznosa od 5.312,06 eura sa kamatama u iznosu od 1.119,03 eura, nedopuštena.

2. Obavještava se Financijska agencija o nedopuštenosti ovrhe iz točke I ove presude.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju prouzročene parnične troškove sukladno troškovniku i rješenju suda, u roku od 15 dana koje teku od donošenja presude do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke."

II. Nalaže se tužitelju Željku Jankoviću iz Brčina kbr. 26, naknaditi tuženoj Helena Milenković iz Slavonskog Broda, Kraljice Jelene 22, trošak parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužena Helena Milenković iz Slavonskog Broda, Kraljice Jelene 22 sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 200,00 eura, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tužene radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

1.1. U tužbi navodi da je tražio od suda kao ovršenik da se proglasi nedopuštena izravna naplata i prijenos sredstava ovršenika na temelju bjanko zadužnice OV-2291/06 od 24. veljače 2006., koji zahtjev je ovrhovoditelj, ovdje tuženik predao FINA-i. Razlog zbog kojeg je tužitelj ovo predložio je taj što zadužnica nije solemnizirana već je potpis dužnika samo ovjeren tako da zadužnica nema svojstvo javnobilježničkog akta pa nije ovršna isprava koja zastarijeva za deset godina već po općem zastarnom roku od pet godina. Također na zadužnici nije naznačeno kada dospijeva kao niti na zahtjevu kojim se traži naplata zadužnice od FINA-e. Zaključkom Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj Ovr-1832/2024-4 od 19. prosinca 2024. ovršenik je upućen da u roku od 15 dana od dostave ovog zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa sredstava ovršenika po zahtjevu za izravnu naplatu od 20. studenog 2024. nedopuštenima. Ovrhovoditelj, ovdje tuženik, u zahtjevu navodi da potražuje na osnovi zadužnice iznos od 5.312,06 eura s kamatama koje teku od 24. veljače 2006. Iz zahtjeva je vidljivo da je u FINA-i zaprimljen 20. studenog 2024. Ovršenik ističe kako se u predmetnom slučaju radi o bjanko zadužnici koja je izdana na iznos od 500.000,00 kn, a potpis dužnika je ovjerio javni bilježnik Mijo Vuković 9. ožujka 2006. Budući zadužnica nije solemnizirana, odnosno potpis ovršenika je samo ovjeren, zadužnica nema svojstvo javnobilježničkog akta te kao takva nije ovršna isprava koja zastarijeva za 10 godina već se primjenjuje opći zastarni rok koji iznosi 5 godina. Budući je zadužnica predana na naplatu u studenom 2024. godine ovršenik smatra da je tražbina iz predmetne isprave zastarjela. Ovršenik ističe pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda RH koji je na sjednici 19.11.2018. godine zauzeo sljedeće: "Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011. OZ "NN" 139/10) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05) , dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05)." Iz predmetne bjanko zadužnice nije vidljivo kada je to ovrhovoditelj imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze odnosno koji je trenutak dospijeca obveze. Prema takvom zahtjevu i takvoj ispravi FINA nije smjela postupati. U ovršnoj ispravi koja je osnova za zahtjev za izravnu naplatu je između ostalog odlučno da je trenutak dospijeca tražbine nesporan i jasno naznačen. U konkretnom slučaju ne samo da je sporan nego nije niti naveden. Obzirom da predmetna zadužnica

nije solemnizirana, već je samo ovjeren potpis ovdje tužitelja, zastara prava iz zadužnice je počela teći od trenutka ovjere zadužnice i tražbina iz zadužnice je dospijevala odmah po izdavanju, a zastarni rok za takvu zadužnicu iznosi 5 godina. Ovrhovoditelj u zahtjevu odnosno u specifikaciji naplate- OV-2291/06 navodi da je po osnovi ove zadužnice od strane FINA-e naplaćeno sa računa dužnika iznos od 3.016,47 kn 3. prosinca 2012., iznos od 2.648,11 kn 21. siječnja 2013., iznos od 368,36 kn istoga dana te iznos od 3.999,78 kn 11. svibnja 2017. Da je u predmetnom slučaju podnošenjem bjanko zadužnice na naplatu i prekinuta zastara, zastara bi ponovno počela teći od 11. svibnja 2017. Obzirom je zadužnica ponovno predana na naplatu 20. studenog 2024. ovršenik smatra da je tražbina iz predmetne isprave i u tom slučaju zastarjela. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže sudu da nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tužena priznaje da je tužitelj kao ovršenik od suda tražio da se proglasi nedopuštenom izravna naplata i prijenos sredstava po zadužnici br. OV-2291106. Točno je da je ovršenik upućen u parnicu zaključkom suda Ovr-183212024. Točno je da tužena, ovdje ovrhovoditeljica potražuje putem izravne naplate iznos od 5.312,06 eura koji još nisu naplaćeni po osnovi ove zadužnice te da je zahtjev u Financijskoj agenciji zaprimljen 20. studenog 2024. Daljnji navodi i zaključci tužitelja su neosnovani. Naime, za napomenuti je da tužitelj ne osporava svoje dugovanje prema tuženoj, odnosno ovrhovoditeljici jer mu je vrlo dobro poznato da je svojim ponašanjem sve ovo vrijeme uspijevao onemogućiti naplatu osnovanog potraživanja tužene uspješnim prikrivanjem prihoda, računa i sl. Svojom tužbom tužitelj upućuje sud da je nastala zastara pokretanja postupka i dostavlja stav VSRH da zadužnica potpisana i ovjerena od strane javnog bilježnika običnom ovjerom potpisa, odnosno nesolemniziranane predstavlja ovršnu ispravu pa daje time nastupila zastara jer je ista naplativa 5 godina a solemnizirana isprava je naplativa 10 godina kao i presuda. Međutim, tužitelj pokušava činjenično stanje u ovom predmetu podvesti pod stav VSRH vezano za sasvim druge slučajeve. Naime, točno je da je stav VSRH na koji se tužitelj poziva primjenjiv za slučajeve u kojima ovrhovoditelj prvi puta nakon potpisa zadužnice pokreće postupak jer u tom slušaju po proteku pet godina od potpisa zadužnice nastupa zastara ali ovo nije okolnost primjenjiva u ovom slučaju. Naime tzv. zahtjev za izravnu naplatu dostavljena je specifikacija dosadašnjih uplata po osnovi zadužnice koju je tužena predala davno prije u vrijeme važenja starog Ovršnog zakona tako da je razvidno da je sa računa tužitelja zadnja naplata bila 11. svibnja 2017. pa obzirom da nakon toga nije bilo naplata po računu ovršnika, ovdje tužitelja odnosno isti je bio blokiran duže od šest mjeseci Financijska agencija je temeljem čl.12 st.1. Zakona o provedbi ovrhe dužna još 3 godine držati u evidenciji...Ako nakon 3 godine i šest mjeseci ne bude naplate, Agencija,...prestaje sa izvršavanjem osnove za plaćanje..." (ali ne obustavlja ovrhu jer to niti ne može) ...pa nakon toga počinje ponovno teći rok od 5 godina na koji se poziva ovršenik upirući na ovdje neprimjenjiv stav VSRH. Međutim, isto tako tužitelj zaboravlja odnosno ne spominje u ovoj tužbi daje ovršna isprava, odnosno ovdje zadužnica predmet sudskog postupka po tužbi tužitelja a koji se postupak vodio kod Općinskog suda u Slavonskom Brodu pod brojem P-89212011 gdje je donesena presuda Županijskog suda u Puli br. GZ-68812016-2 kojom je djelomično preinačena presuda Općinskog suda Slav. Brod, a potom i rješenjem VSRH broj Rev 2595/2019-2 od 6.12.2022. odbačena revizija tužitelja a ovdje tuženika. Zanimljivo je obrazloženje Županijskog suda u Puli, koje se upravo može upotrijebiti u ovom postupku i kojim se anuliraju prigovori ovršenika. Dakle protiv navoda tužitelja Županijski sud je zauzeo stav koji nije promijenjen niti u revizijskom postupku a niti se na njega odnosi stav VSRH koji dostavlja tužitelj jer se radi o

zadužnici ovjerenoj po starom Ovršnom zakonu. Dakle, zadužnica koja je predmet ovoga postupka bila je predmet postupka P-892/2011 pa drugostupanjskog postupka gdje je donesena presuda Županijskog suda u Puli br. GŽ-688/2016-2 kojom je djelomično preinačena presuda Općinskog suda Slav. Brod, a potom i postupka pred VSRH broj Rev 259512019-2 od 06.12.2022.9. odbačena revizija tužitelja- ovdje tuženika. Zacijelo ovo vrijeme ovrhovoditeljica u načelu nije niti mogla poduzimati neke pravne radnje jer nije niti znala kako će ovi postupci završiti. Revizijsku odluku ovrhovoditeljica je primila 01.03.2023. po punomoćniku. Ovrhovoditeljica ponovnim podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu po osnovi iste zadužnice uz specifikaciju naplaćenih potraživanja u stvari traži nastavak ovrhe započete prvom predajom zadužnice (16.02.2009.9.) po kojoj je zadnja uplata bila 11.05.2017. što je razvidno iz Potvrde, odnosno Specifikacije izvršenja osnove za plaćanje od 04.02.2022. koji je izdala FINA na zahtjev ovrhovoditeljice. Ta zadužnica predajom 2009. postala je pravomoćna i dobila karakter ovršne isprave, odnosno ima snagu pravomoćnog rješenje o ovrsi. Dakle, desetogodišnji rok za pokušaj ponovne naplate koja je prestala 2017. još nije prošao. Isto tako nije prestao niti petogodišnji rok ako se primijeni čl.12 gore navedenog Zakona (protek 3 godine pa onda 5 godina). Ako se računa da je ova zadužnica bila predmet spora koji je pravomoćno okončan 11.03.2019. presudom GŽ-688/16 ŽS Pula- ponovno nije protekao desetogodišnji rok za pokretanje ovrhe. ...da se ne spominje i postupak revizije. Sukladno navedenom predlaže se sudu da tužbu tužitelja odbije kao neosnovanu uz obvezu naknade troškova postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

3. Tuženik je prigovorio vrijednosti predmeta spora (dalje - vps) jer tužitelj nije istu označio, a tuženik je naveo da predlaže da ista bude u iznosu od 5.321,00 eura.

4. Sud je na temelju čl. 40.st.4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje – ZPP-a) utvrdio vps u iznosu od 5.321,00 eura, prema iznosu potraživanja u ovršnom postupku.

5. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje ovog suda broj Ovr-1832/2024-4 od 19.prosinca 2024. iz kojeg je vidljivo da je Željko Janković kao ovršenik upućen da pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa sredstva po zahtjevu za izravnu naplatu od 20.studenog 2024. nedopuštenom (str. 4 spisa). Sud je izvršio uvid u Bjanko zadužnicu u kojoj je navedeno da se ista izdaje na iznos od 500.000,00 kn i da ju je izdalo Stovarište Janković vl. Željko Janković radi naknade iznos od 47.040,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od 17. veljače 2006. vjerovniku Helena Milenković. Sud je izvršio uvid u ovršni predmet broj Ovr-1832/2024 iz kojeg je vidljivo da je 10. prosinca 2024.ovršenik Željko Janković podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u svezi zahtjeva za izravnu naplatu FINI od 20.studenog 2024. koji je podnijela Helena Milinković iznosa od 5.312,06 eura sa zateznim kamatama koje teku od 24.veljače 2006. i navedena je specifikacija koju je sastavila Helena Milenković i na kojoj nema oznake FINE radi naplate Ov-2291/06 po osnovi zadužnice od strane FINE je naplaćeno sa računa dužnika iznos od 400,35 eura /3.016,47 kn 3. prosinca 2012, iznos od 351,56 eura/2.648,11 kn 21. siječnja 2013., iznos od 48,88 eura / 368,36 kn 21. siječnja 2013., iznos od 530,86 eura/3.999,78 kn 11. svibnja 2017. dakle tužitelj je uplatio iznos od ukupno 1.331,65 eura na ime duga po zadužnici, a Helena Milenković je obračunala kamate na iznos od 351,46 eura od 24. veljače 2006 do 3. prosinca 2012. iako je iznos od 351,46 eura naplaćen 21. siječnja 2013., zatim na iznos od 48,88 eura su kamate obračunate od 24. veljače 2006. do 21. siječnja 2013. iako je taj iznos i naplaćen toga dana, na iznos

od 530,86 eura su kamate obračunate od 24. veljače 2006. u nije navedeno do kada a iznos koji je uplaćen od 400,35 eura/3.016,47 kn 3. prosinca 2012. uopće nije uračunat u obračun. Uvidom u parnični predmet broj P-892/2011 je vidljivo da je ovaj sud pod brojem P-892/11-27 od 18. veljače 2016. donio presudu kojom je zabranjeno tuženoj Heleni Milenković i Raiffesenbank Austria d.d. trajna naplata zadužnice izdan do iznosa od 500.000,00 kn broj OV-2290/2006 a koja je na naplatu predana 24.lipnja 2009. na račun tužitelja preko iznosa od 51.268,00 kn i presudom Županijskog suda u Puli broj GŽ-688/206-2 od 11.ožujka 2019. je preinačena presuda ovog suda broj P-892/2011 i odbijen je tužitelj sa tuženim zahtjevom u odnosu na zadužnicu ovjerenom pod brojem Ov-2290/2006. Uvidom u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanja koja se nalazi u ovršnom predmetu broj Ovr-1832/2024 je vidljivo da ga je izdala Fina da se odnosi na plaćanje po OV-2291/2006, zadužnica, da je datum primitka iste 16. veljače 2009. i da je banka naplatila iznos od 3.999,78 kn 15. svibnja 2017 i da je 11. svibnja 2017.naplaćen iznos od 14,30 kn koji se odnosi na naknadu kao i iznos od 10,20 kn koji se također odnosi na naknadu (sa još dvije naplate naknada i to u iznosu od 14,30 kn i u iznosu od 10,20 kn), te da je ukupno naplaćen iznos od 4.024,28 kn, a daljnja naplata je bila opozvana radi nemogućnosti izvršenja (str. 51 spisa broj Ovr-1832/2024).

6. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

7. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- je tužena kao ovrhovoditeljica podnijela zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine FINI 20. studenog 2024. na temelju zadužnice na kojoj je bio ovjeren potpis Željka Janković po javnom bilježniku Mijo Kladarić pod brojem OV 2291/2006 24. veljače 2006.

- tužena kao ovrhovoditeljica u zahtjevu za izravnu naplatu navodi da potražuje na osnovi zadužnice koja glasi na iznos od 6.243,28 eura / 47.040,00 kn isplatu iznosa od 5.312,06 eura / 40.023,75 kn s kamatama koje teku od 24.02.2006.

- tužitelj nije osporio visinu duga,

- se parnični predmet broj P-892/2011 Općinskog suda u Slavonskom Brodu vodio radi dvije zadužnice, između istih stanaka. I to zadužnice ovjerene pod brojem Ov-2290/2006 o strane javnog bilježnika Mije Vukovića 24. veljače 2006. radi naplate iznosa od 195.000,00 kn predane na naplatu Raiffeisenbank Austria d.d. 24. lipnja 2009., a bjanko zadužnica ovjerena pod brojem OV-2291/2006 je izdana na iznos od 500.000 kn radi naplate iznosa od 47.040,00 kn predane na naplatu Raiffeisenbank Austria d.d. 16. veljače 2009.

- se ovršni postupak vodi pod brojem Ovr-1832/2024 radi zadužnice ovjerene pod brojem Ov-2291/2006 od strane javnog bilježnika Mije Vukovića 24.veljače 2006. od 20. studenog 2024. koja je bila 16. veljače 2009. predana na naplatu Raiffeisenbank Austraija dd od strane Helene Milenković (str. 19 spisa broj P-892/2011),

- je Županijski sud u Puli u presudi broj GŽ-688/2016-2 od 11. ožujka 2019. (kada je odlučivao u parničnom predmetu broj P-892/2011) naveo da je tužena predmetne bjanko zadužnice podnijela na naplatu banci i da su one dostavljene s učinkom pravomoćnog rješenja o ovrsi,

- u svezi navedenog nesporno je da je zadužnica ovjerena brojem Ov-2291/2006 od strane javnog bilježnika Mije Vukovića 24. veljače 2006. stekla svojstvo pravomoćnog rješenja o ovrsi kada je predana na naplatu Raiffeisenbank Austria d.d. 16. veljače 2009.

- je uvidom u specifikaciju izvršenja osnove za plaćanja koja se nalazi u ovršnom predmetu broj Ovr-1832/2024 je vidljivo da ga je izdala Fina da se odnosi na plaćanje

po OV-2291/2006, zadužnica, da je datum primitka iste 16. veljače 2009., da je banka naplatila iznos od 3.999,78 kn 15. svibnja 2017., da je 11. svibnja 2017. naplaćen iznos od 14,30 kn koji se odnosi na naknadu kao i iznos od 10,20 kn koji se također odnosi na naknadu, te da je ukupno naplaćen iznos od 4.024,28 kn (sa još dvije naplate naknada i to u iznosu od 14,30 kn i u iznosu od 10,20 kn), a daljnja naplata je bila opozvana radi nemogućnosti izvršenja (str. 51 spisa broj Ovr-1832/2024),

- bjanko zadužnica sama po sebi nema ograničen rok valjanosti i njezina pravna obveza ne istječe, ali njezina naplata podliježe zastarnim rokovima unutar kojih vjerovnik mora pokrenuti postupak i to u roku od 5 godina ako je na zadužnici dužnik samo ovjerio svoj potpis kod javnog bilježnika (navedeno u tužbi pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda RH sa sjednice od 19.11.2018.)

- je tužena poštivala taj zastarni rok od 5 godina kada je 16. veljače 2009. zadužnica predana na naplatu,

- svaka radnja vjerovnika poduzeta pred nadležnim sudom ili Financijskom agencijom (FINA) radi naplate ili osiguranja tražbine prekida tijek zastare. Nakon svakog prekida, zastarni rok počinje teći iznova,

7.1. Tijekom postupka je bilo sporno je li potraživanje tužene kao ovrhovoditeljice u ovršnom postupku broj Ovr-1832/24 u zastari, jer tužitelj smatra da je, a tuženik se tome protivi.

8. Na temelju čl. 233. st.1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023; dalje – ZOO-a), sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.

8.1. U svezi navedenog nesporno je da je rok tekao za provedbu ovrhe od 16. veljače 2009. kada se zadužnica sa svojstvom pravomoćnog rješenja o ovrsi predana banci do 16. veljače 2019.

8.2. Nesporno je i da je naplatom od strane banke iznosa od ukupno 4.024,28 kn koja je izvršena 11. svibnja 2017. prekinuta zastara i da zastarni rok od 10 godina od 11. svibnja 2017. teče iznova.

9. U svezi navedenog je nesporno da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan i ovrha nije nedopuštena, jer je prijedlog za izravnu naplatu podnesen 20. studenog 2024. FINI dakle prije isteka ponovnog zastarnog roka od 10 godina i sud je u svezi navedenog odlučio kao u izreci presude i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

10. Na temelju čl. 154. st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje – ZPP-a) tužitelj je u obvezi naknaditi parnični trošak tuženoj jer je tužena u cijelosti uspjela u postupku.

10.1. Tuženoj je priznat trošak zastupanja na ročištu održanom 21. travnja 2026. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika; Narodne novine br. 138/2023, 107/2025; dalje – OT) trošak sastava obrazloženog podneska od 30. siječnja 2025. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eura (tbr. 9.t.3.OT), pripadajući porez u iznosu od 125,00 eura, što ukupno iznosi 625,00 eura kako je to i navedeno u izreci presude pod točk. II.

11. Sud je odbio tuženu sa zahtjevom za naknadu troškova od 200,00 eura radi sastava podneska od 16.12.2014. u ovršnom predmetu broj Ovr-183/24 jer isti nije

osnovan. U parničnom predmetu se odlučuje o osnovanosti zahtjeva za naknadu parničnih troškova, a ne ovršnih (toč. III. izreke).

Slavonski Brod, 28. svibnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tužena po pun.

Broj zapisa: **9-30888-b7437**

Kontrolni broj: **05e12-53a6c-08875**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.